

Warszawa, 25 stycznia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

B 62 h 1 / 02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25748.

Kl. 63 f, 1.

Ludwik Blucha
(Opawa, Czechosłowacja)
i Ernst Blucha
(Opawa, Czechosłowacja).

Stojak podporowy do rowerów.

Zgłoszono 14 września 1935 r.

Udzielono 17 listopada 1937 r.

Pierwszeństwo: 15 września 1934 r. (Czechosłowacja).

Znane są stojaki podporowe do rowerów, których nóżki umocowane są pochyło względem ramy roweru i tak na tej ramie osadzone, aby podczas uruchomienia roweru odskakiwały i samoczynnie ustawiały się w kierunku poziomych widełek tylnego koła roweru, podczas zaś podpierania wskutek opuszczania samoczynnie rozstawiały się. W stojakach tego rodzaju zastosowane jest poniżej oski obrotu stojaka zabezpieczające urządzenie, złożone z haczykowych narządów, połączonych ze sobą luźno, które w swym położeniu końcowym są przesunięte wzajemnie, tak iż ograni-

czają wychylenie nóżek podpierających stojaka. Jeden z tych narządów zabezpieczających znajduje się poza tym pod naciskiem sprężyny śrubowej. Wskutek umieszczenia pod ośką obrotu stojaka narządów zabezpieczających zostaje zajęta przestrzeń między nóżkami stojaka, tak iż w stanie złożonym stojak może zawadzać o tylne koło roweru. Wymaga to umocowania nóżek stojaka poniżej poziomych widełek tylnego koła roweru za pomocą odpowiedniego przedłużacza, tak iż nóżki te w swym położeniu złożonym nie leżą na wysokości poziomych widełek tylnego ko-

ła roweru, a tym samym wskutek nieostrożnego pchnięcia nogi jeźdźca mogą zeskakiwać samoczynnie w dół.

W stojaku podporowym według niniejszego wynalazku usunięto tę wadę dzięki zastosowaniu wychylnej ośki obrotu nóżek stojaka tak, aby przestrzeń między tymi nóżkami była wolna.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania stojaka podporowego według wynalazku. Fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok stojaka w jego złożonym położeniu wyjściowym, fig. 2 — taki sam widok tego stojaka w jego położeniu opuszczonym, fig. 3 — częściowy widok z tyłu stojaka w jego położeniu złożonym, fig. 4 — taki sam częściowy widok stojaka w jego położeniu opuszczonym, fig. 5 — schematyczny widok z boku roweru wraz z przymocowanym doń stojakiem podporowym, fig. 6 — widok z przodu klamry zaciskowej do nóżek stojaka oraz przekrój poprzeczny rurowego ramienia poziomych widełek tylnego koła roweru.

Stojak podporowy według wynalazku składa się z oprawy przytrzymującej 1 (fig. 1 — 4, 5), która umocowywana jest za kołem łańcuchowym 2 do poziomych widełek 3 tylnego koła 4 roweru za pomocą śrub 5 i podkładki 6.

Ramiona 7 oprawy 1 są rozchylone skośnie ku zewnątrz, jak uwidoczniono na fig. 3 i 4. Nóżki 8 stojaka są osadzone obrotowo na sworzniu ryglującym 9, 9₁, przesuniętym przez ramiona 7. Sworzeń ryglujący 9, 9₁ jest dzielony i zaopatrzony w sworzeń 10, stanowiący przegub, wskutek czego w skośnym położeniu rozstawionych nóżek sworzeń ten załamuje się, jak to uwidoczniono na fig. 2 i 4, gdyż obydwie części sworznia ryglującego 9, 9₁ złączone są na stałe z przynależnymi górnymi końcami nóżek 8.

Na jednym z ramion 3 poziomych widełek tylnego koła roweru (fig. 5 i 6) jest umocowana klamra zaciskowa 11, posia-

dająca sprężynujące końce 12, między które wsunięta jest jedna z nóżek 8 stojaka, tak iż stojak może być utrzymywany w położeniu, w którym jest uwidoczniony na fig. 5 za pomocą linii kreskowanych.

Oprawa 1 względnie jej skośne ramiona 7 posiadają boczne występy 15, które stanowią oparcie dla nóżek stojaka w ich położeniu rozstawionym, dzięki czemu uniemożliwione jest wychylanie nóżek 8 w odwrotnym kierunku. Aby stojak opuścić, należy nóżki 8, które są na swych końcach 13 zagięte na zewnątrz, wychylić ku dołowi tak, aby nóżki te znajdowały się na przedłużeniu skośnych ramion 7 oprawy 1. Wskutek tego nóżki 8 rozchylają się, przy czym tylne koło 4 roweru zostaje nieco podniesione, a tym samym rower zostaje ustawiony na obydwóch nóżkach 8 i przednim kole 14 (fig. 5). W celu podniesienia stojaka należy wychylić go w kierunku strzałki I do góry, wskutek czego jedna z nóżek 8 zaskakuje między sprężynujące końce 12 klamry zaciskowej 11, a tym samym stojak zostaje utrzymany w tym położeniu, tak iż nie przeszkadza podczas jazdy rowerem.

W celu uniemożliwienia jazdy rowerem można przytrzymywać nóżki 8 stojaka w ich położeniu stojącym za pomocą zamka lub zasuw tak, aby niemożliwe było podnoszenie w górę nóżki 8. Zamek względnie zasuwę można umieścić w odpowiednim miejscu na nóżkach 8 lub oprawie 1. Najlepiej jest, gdy wbudowany jest zamek cylindryczny w ryglujący sworzeń 9, 9₁, w którego wystającej na zewnątrz części umieszczony jest otwór 14 na klucz, przy czym w stanie zamkniętym zamka utrzymywane jest załamanie ryglującego sworznia 9, 9₁, jak to uwidoczniono na fig. 2 i 4. Wskutek tego uniemożliwione jest wychylanie nóżek 8 do góry w ich położenie poziome, w którym sworzeń ryglujący 9, 9₁ przyjmuje swój prosty kształt.

Przy zastosowaniu zamka cylindrycznego

go, osadzonego w sworzniu 9, 9₁, zasuwamka może zaskakiwać w oprawę 1 w celu utrzymania i zabezpieczenia położenia nóżek 8 stojaka.

Zastrzeżenie patentowe.

Stojak podporowy do rowerów z nóżkami, umocowanymi pochyło w skośnych ramionach przytrzymującej oprawy i rozpieranymi samoczynnie podczas opuszczania w dół dzięki ich obrotowemu połączeniu z ramionami oprawy przytrzymującej, znamienny tym, że posiada sworzeń ryglujący, złożony z dwóch oddzielnych sworzni (9, 9₁), sprzęgniętych ze sobą kolankowo za pomocą poprzecznego sworz-

nia (10) i połączonych na stałe swymi zewnętrznymi końcami z górnymi końcami przynależnych nóżek (8) stojaka, osadzonych tuż przy skośnych ramionach (7) oprawy przytrzymującej (1), wskutek czego oba sworznie ryglujące (9, 9₁) są połączone ze sobą przegubowo, tak iż w swym wyjściowym położeniu spoczynkowym sworznie te są wyprostowane, w użytkowym zaś swym położeniu tworzą załamanie.

Ludwik Blucha.

Ernst Blucha.

Zastępca: Dr. M. Goldwasser,
adwokat.

Fig. 1.

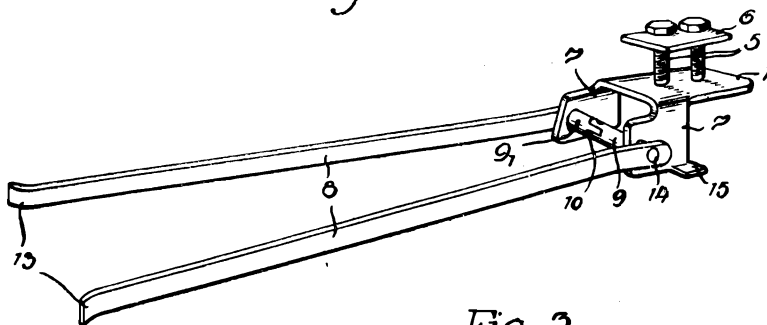

Fig. 2.

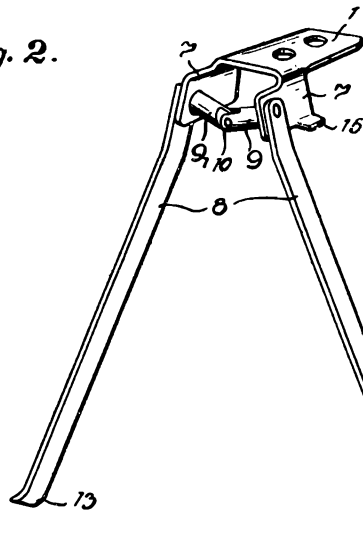

Fig. 3.

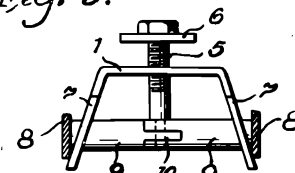

Fig. 4.

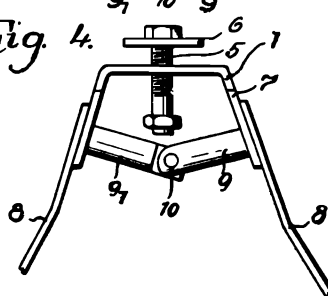

Fig. 5.

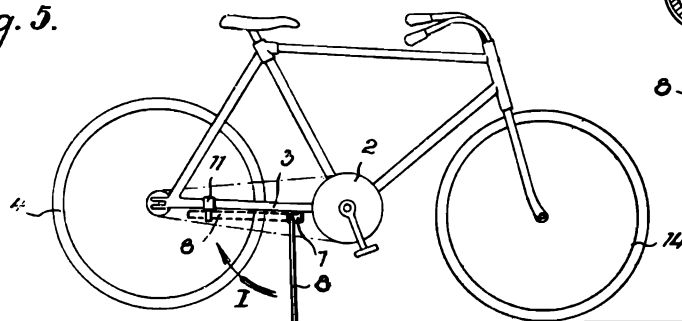

Fig. 6.

